

skapen går forfremmen-
ndag til Skien. Det er
nge tegn tyder på at også
leierskansen gjerning er i
med å mekkeseres. Det er
å vite at det i alle fall er en
ve hvis arbeide aldri vil me-
eres, noen sykepleiersker
alltid vil opfatte sin gjerning
en personlig kjærlighets-
ing de under evighetens
inkel gjør sine medmenne-
diakonissene er slike plei-
r. Deres moderhjelm Det
Diakonissenehush venger sig
i vår menighet med bønn om
Måtte denne bønn bli be-
alik at Moderhuset forstår
gså vi Skiensfolk vurderer
arbeidet
ien 17/8 1933.

Georg A. Stousland Møller-
prest.

Venstre i Skien.

venstre i Skien har — som tid-
re meddelt — møte i aften kl.
Henrik Wergelands loka-
l av 9 utsendinger til
sens nominasjonsmøte like-
en rekke andre viktige saker

En rik industrimagnat i Chicago ved
navn de Costa terer for tiden prosess
mot innbyggeren av en av Chicagos re-
stauranter.

Prosess om en nese.

En rik industrimagnat i Chicago ved
navn de Costa terer for tiden prosess
mot innbyggeren av en av Chicagos re-
stauranter.

de Costa krever 100,000 dollar i ska-
doserstatning fordi han blev bitt av
nosen av en hummer at han fikk et
langvarig og ørlært sår. Historien er
følgende:

En dag kom de Costa inn i den om-
talte restaurant og bestilte hummer.
Da denne rett blev serveret, beklaget
han sig først til tjeneren og siden til
eieren over at dyrene ikke var friske.
Det utviklet sig snart en himslig trette,
og for å gi gjesten syn for at det bare
blev tilberedt levende hummer i kjøk-
kenet, hentet eieren noen levende ek-
semplarer. Mens han nu efter tur viste
gjestene hummerne, holdt han en av
dem — tilfældig eller av hovngjerrig-
het — litt for nær gjestens nese. Hum-
moren strakte ut en klo og hugg den i
nosen så blodet sprutet. Nu ventet man
spont på hvordan retten vil komme i
saken, og om eieren blir nødt til å
prøve ut med den store erstatningssum
som de Costa forlanger.

Gå til PEDER JENSEN SKIEN

arbeiden av Neilsville i juni
1871, hvor de har bodd siden.
Følgende medlemmer av familien
er ilive: Albert, Adolph, Alexan-
der og Sophie i Neilsville; Mrs.
Henry Benstland, Buxton, N. D.,
og Julius Spokely, Crookston,
Minn. Begravelsen foregikk den
19. juli fra hjemmet og fra St.
Petri Luth. kirke i Neilsville.
Pastor Bråndland forrettet. Hun
blev båret til siste hvilested av:
Anton Paulerud, M. S. Brekke,
Ole Brekke, Olaus Benson, G.
Skretvedt og S. K. Bratager.

Lei av høire?

Kristiansand idag.
«Mere Dagblad» melder at stor-
tingemann, barskommissær E.
Witzøe (h) får bestemt nekter
gjenvælg. Han har representert
høire på stortinget i 9 år.

Bygdefolkets Krisehjelp.

Hvad en selvvalgt lederklubb
formår å prestere.

Da «Bygdefolkets Krisehjelp»
blev startet som en helt upolitisk
organisasjon med sine egne og
rimelige, men bestemte krav til
avhjelp av den værste elendighet
på landsbygden, artet den sig
som en vidtspennende faglig sam-
menlutning, om hvis program alle
kunde samle sig likefra de ha-
verste storbønder og ned til den
fattigste landsarbeider. Her kunde
man rekke hinannen hånden til
samarbeide, uansett politisk inn-
stilling.

Det var ypperlig grobunn for
en slik organisasjon. Den økono-
miske krise skjerpdes fra dag til
dag og statemaktene foretok in-
tet av betydning for å lette
gjeldstrykket og rentesugningen
eller avhjelpe arbeidsledigheten.
Intet under derfor at bevegelsen
fenget som ild i tørt gress. Sam-
følelsen blandt den kriserjede
landbefolkning sporedes i en grad
ingen tidligere hadde tenkt sig
og satte praktisk talt bunn for å
spekulere i andres nød.

«Bygdefolkets» spredtes i tuse-
ner eksemplarer. Og her blottatil-
ledes ikke alene de politiske parti-
ers evighetsbet, men alt det der
var skakt og skjævt og muggent
i det offentlige liv blev ubarm-
hjertig gjennomlyst og hudflet-
tet.

Fererne, det midlertidige sty-
re for kriserbevegelsen med over-
rettsakerfører Lien i spissen som
den drivende, organisatoriske

til å skade bevegelsen. Under
overskriften: «Klare linjer», hadde
jeg i «Bygdefolkets» i okt. f. å.
et opsett, hvorav hitsettet: «Nu
gjelder det å være på
vakt. Bygdefolkets krisehjelp
vil nu fremover få en sterk på-
kjennning av krefter, som føler
sine interesser truet, og alle mid-
ler vil bli benyttet for å splitte
og kue bevegelsen.

For å kunne få gjennomført
programmet og nå sitt mål, er det
først og fremst et uavkortet krav
og forutsetning at man i spissen
for bevegelsen har menn, virke-
lige menn i dette ords beste og
sanneste betydning, menn med
ukuelig vilje og pågangsmot, når
det gjelder, som her, å verge en
mishandlet og undertrykt klasse
av befolkningen til værn mot sin
eksistens. Våre ledende menn in-
nen vår bevegelse har hittil gjort
et utmerket arbeide, og der er
hittil intet vesentlig, som tyder
på at de vil bøse av eller svikte
sin oppgave. Men som sagt, der vil
fra kapitalistisk hold bli øvet
sterk press. Der vil bli lokket og
truet, og det er først herefter vi
for alvor vil erfare, hvorvidt de
ledende innen bevegelsen er av
den rette maln og stopnings.

Mine fortænelser har desverre
gitt mig sørgelig rett.

Hvad opplever vi ikke i disse
dager?
Jo, at Bygdefolkets krisehjelp
opgir den politiske neutralitet,
der har vært organisasjonens
styrke, betinget samhølet og
styrket solidaritetsfølelsen og av
førerne blir tvunget inn i en po-
litisk heksedans, som hittil savnes
sideestykke til i dette land.

Det viser sig nu at krisehjel-
pens program kun har vært «aku-
ebred». Og man forstår nu hvor-
for medlemmernes krav om ren-
tetrekk for å fremtvinge en senk-
ning av renten er blitt saboteret
og nu i det siste direkte fratrudd
og motarbeidet innen ledelsen.

Men, efter i et par år å ha stu-
dret inngående det økonomiske
kriseproblem er ledelsen, med
sakfører Lien i spissen, kommet
til det resultat at «inflasjon er
letteste og enkleste vei ut av ufø-
ret, og hvad mere er: det er
den eneste.» Men heter det
videre: «Arbeiderpartiet erklær-
er å være rak motstander av vår
aller viktigste programpost: In-
flasjon. Vi har Venstre imot, vi
har høire imot» og sluttelig slæes
fast at man også har bondeparti-
et imot med den ledelse partiet
har idag.

Og nu står vi foran den tragi-
komske situasjon at Lien og
Quisling ved hjelp av Bygdefol-
kets krisehjelp og Nasjonal Sam-
ling i neste stortingsperiode ak-
ter å gjennomføre inflasjon og
derved åpne uanede gressgange
for den utpinte landbefolkning.
Og dette på tross av at alle de an-
dre politiske partier er imot.

Noget så håpløst naivt skal
man late lange efter hos nogen-
lunde voksne, ansvarlige politi-
kere. De kriserammede bønder og
arbeidere skal versgod sette sig
ned og vente inntil Lien og
Quisling får gjennomført infla-
sjon. Det har vistnok lange utsik-
ter og da inflasjon er «den eneste»
farbare vei ut av uføret, ser
det for sieblikket håpløst ut
enn nogensinde. Man er blitt en
erfaring rikere. Men skuffelsep
og harmen over det store bedrag,
det uherte lureri, som her er fore-
gått vil operere alle rettferdige
mennesker, der setter det almene
folks interesser som nr. 1. For-

Skienljordens fagl. Samorganisasjon likk Erling Wold fjernet fra arbeidet.

Wold anlegger erstatningsseksmål.

Erling Wold, Solum, har nu
utt steyning mot Skienlfor-
s faglige Samorganisasjon for
å Samorganisasjonen tilplikket
å betale erstatning inledning
at han den 2. februar år på
nn av Samorganisasjonens
nvendelse» til hans daværen-
arbeidsdager, Halvor Nenseth,
tte forlate sitt arbeide, og si-
te har gått arbeidsledig. Wold
av Justisdepartementet med-
t, fri sakførelse og fritagelse av
tsgebyrer.

Sakens forhistorie er som det
erindres følgende: Wold had-
tidligere hatt arbeide hos Ar-
ur Svendsen, Toldnes, der-
som gjent var blokkert av Samorga-
nisen. På grunn herav var
let fra Samorganisasjo-
den 2. februar blev gjort

henvendelse til Halvor Nenseth,
hvor Wold da hadde fått arbeide,
og meddelt at dersom han fortsatt
hadde Wold i sin tjeneste vilde
han utpette sig for ubehagelig-
heter, da Wold hadde tatt blo-
kkert arbeide hos Svendsen. Nen-
seth lot da Wold slutte hos sig.

Blokkaden av Svendsen var
imidlertid ulovlig, hvad Samorga-
nissasjonen selv har erkjent i det
forlik som blev inngått under den
sak som av Svendsen blev anlagt
mot Samorganisasjonen. Det var
derfor også ulovlig av Samorga-
nissasjonen å hindre Wold i å få
arbeide med den begrunnelse at
han hadde tatt blokkert arbeide,
og Wold mener derfor å ha krav
på erstatning.

Saken kommer op ved Skiens
hyrett i den nærmeste fremtid

Bestyrelse og bestyrerlinne Periekolonien.

Vil hverved gjennom dette blad
en takk til dem som ord-
nod. Jeg synes det er en
kjærlighe bevist til både for-
tre og barn.
Disse barn er som regel mest
vist til gaten hvor de mange
unge er i veien for folk, som ik-
tåler barn, så jeg tror sikkert
jeg har samtlige foreldre med
jeg hverved retter min hjerte-
ste takk for oppholdet.

En far.

Listeforbund i Telemark.

En bondepartmann har refe-
rt mid uttalelse angående dette
versmål noe misvisende. Jeg ut-
alte: «Når jeg anbefalte listefor-
bund medlem de bygerlige par-
er i Telemark i 1930, var det
ordi jeg var redd for at et mi-
retall av folket ved hjelp av en
al valgordning, skulde velge et
evluasjonært stortingsflertall.
Jeg gjorde vedkommende bon-

venstre være med i et slikt «for-
bund». Det er nærmest en bån
mot venstre å sende innbydel-
sen.

Vi får håpe at Neri Valens
grunnlovsforslag til ny valgord-
ning blir vedtatt kommende stor-
tingsperiode så vi slipper dette
lappverket som listeforbundet i
grunnen er.

Rjukan 17. aug. 1933.

J. O. Bryn.

Venstre i Gjerpen.

Venstre i Gjerpen holdt igår møte
til valg av utsendinger til nomi-
asjonsmøtet. Følgende valgtes: Ord-
førere Chr. Knudsen, gårdbruker
Per O. As, formann Henrik Hal-
vorsen, gårdbruker Halvor Th.
Eie, gårdbruker Erik A. Balle-
stad, materialforvalter H. Ro-
senvold, gårdbruker Ole A. Ore-
dalen og kjøpmann A. Mø-
landsen. Varamenn gårdbruker
Peder J. Vale, gårdbruker Isak B.
Isaksen, ingeniør H. Oddegarden og
gårdbruker Peter Marum.

Opplysningssentralen i Telemark

Vår menighet med bønn om at Måtte denne bønn bli beslik at Moderhuset forstår å vi Skiensfolk vurderer rbeidel
 n 17/8 1938.
 Georg A. Stousland Møller, prest.

Jensire i Skien.
 stre i Skien har — som tid-meddele — møte iaften kl. Henrik Wergelands loka-valg av 9 utsendinger til ens nominasjonemøte like-n rekke andre viktige saker

**Skienstjordens fagl. Samorganisasjon
 kkr Erling Wold tjernet fra arbeidet.**

Wold anlegger erstatningsaksmaal.
 Erling Wold, Solum, har nu etevning mot Skiensfjor-faglige Samorganisasjon for Samorganisasjonen tilplikket betale erstatning ianledning av han den 2. februar år på n av Samorganisasjonens «vendelse» til hans daværen-beidsgiver, Halvor Nenseth, som forlate sitt arbeide, og si-har gått arbeideledig. Wold er Justisdepartementet medfri sakførsel og fritagelse av gebyrer.
 Wolds forhistorie er som det andre følgende: Wold had-dligere hatt arbeide hos Ar-Svendsen, Toldnes, der som ut var blokkert av Samorga-nisjonen. På grunn herav var at det fra Samorganisasjo-nen 2. februar blev gjort

henvendelse til Halvor Nenseth, hvor Wold da hadde fått arbeide, og meddelt at dersom han fortsatt hadde Wold i sin tjeneste vilde han utsette sig for ubehagelig-heter, da Wold hadde tatt blokkert arbeide hos Sydsen. Nenseth lot da Wold slutte hos sig.
 Blokkaden av Svendsen var imidlertid ulovlig, hvad Samorga-nisasjonen selv har erkjent i det forlik som blev inngått under den sak som av Svendsen blev anlagt mot Samorganisasjonen. Det var derfor også ulovlig av Samor-ganisasjonen å hindre Wold i å arbeide med den begrunnelse at han hadde tatt blokkert arbeide, og Wold mener derfor å ha krav på erstatning.
 Saken kommer op ved Skiens byrett i den nærmeste fremtid

Pastor Bråddland forfattet. Hun blev båret til siste hvilested av: Anton Englerud, M. S. Brekke, Ole Brekke, Olaus Benson, G. Skretvedt og B. E. Bratager.

Lei av høire?

Kristiansand idag.
 «Mere Dagblad» melder at stortingmann, bærskommissær E. Witts (h) år bestemt nekter gjenvvalg. Han har representert høire på stortinget i 9 år.

**Bygdefolkets
 Krisehjelp.**

Hvad en selvvalgt lederklikk formår å prestere.
 De «Bygdefolkets Krisehjelp» blev startet som en helt upolitisk og organisasjon med sine greie og rimelige, men bestemte krav til avhjelp av den værste elendighet på landsbygden, artet den sig som en vidtfaavnende faglig sammenslutning, om hvis program alle kunde samle sig likefria de havværrerte storbønder og ned til den fattigste landsarbeider. Her kunde man rekke hinannn hånden til samarbeide, uansett politisk innstilling.

Det var ypperlig grobunn for en slik organisasjon. Den økonomiske krise akkerpedes fra dag til dag og statemaktene foretok intet av betydning for å lette gjeldstrykket og rentesugningen eller avhjelpe arbeidsledigheten. Intet under derfor at bevegelsen feuget som ild i tørt grass. Samfølelsen blandt den kriserjede landbefolkning sporedes i en grad ligen tidligere hadde tenkt sig og satte praktisk talt bomm for å spekulere i andres nød.

«Bygdefolkets» spredtes i tusener eksemplarer. Og har blottatiledes ikke alene de politiske partiers evneleshet, men alt det der var skakt og skjævt og muggent i det offentlige liv blev ubarmhjertig gjennomlyst og hudflettet.
 Færrerne, det midlertidige styre for kriserbevegelsen med overrettassakerer Lien i spissen som den drivende, organisatoriske kraft gjorde i det første vanskelige år et utmerket arbeide og der var tro og begeistring og et ypperlig samarbeide, der gav rike løfter og berettiget håp om lysere tid for de utpinte og forarmede befolkningsslag.

Jeg var tidlig opmerksom på at det var kraver innent styret som skilte kriserjeden ut over bestemmte politiske mål, og som gav den en viss politisk karakter.

Det er selvsagt ikke godt å gjette, hvilke beveggrunner der har været avgjørende for ledere av Krisehjelpen, men det har optrådt i flere møtedokumenter som mål for å lette på de

og kve bevegelsen.
 For å kunne få gjennomført programmet og nå sitt mål, er det først og fremst et uavkortet krav og forutsetning at man i spissen for bevegelsen har menn, virkelige menn i dette ords beste og sanneste betydning, menn med ukuelig vilje og pågangsmot, når det gjelder, som her, å verge en mishandlet og undertrykt klasse av befolkningen til værn om sin eksistens. Våre ledende menn innen vår bevegelse har hittil gjort et utmerket arbeide og der er hittil intet vesentlig, som tyder på at de vil bøie av eller sviktet sin oppgave. Men som sagt, der vil fra kapitalistisk hold bli øvet sterk press. Der vil bli lokket og truet, og det er først herefter vi for alvor vil erfare, hvorvidt de ledende innen bevegelsen er av den rette malm og stopning.

Mine forutnelser har desverre gitt mig sørgelig rett.
 Hvad oplever vi ikke i disse dager?
 Jo, at Bygdefolkets krisehjelp oppgir den politiske neutralitet, der har vært organisasjonens styrke, betinget samholdet og styrket solidaritetsfølelsen og av færrerne blir tvunget inn i en politisk heksedans, som hittil savnes sidestykke til i dette land.

Det viser sig nu at krisehjelpens program kun har vært «akuebrød». Og man forstår nu hvorfor medlemmernes krav om rentestreik for å fremtvinge en senkning av renten er blitt sabotert og nu i det siste direkte frarådet og motarbeidet innen ledelsen.

Men, efter i et par år å ha studeret inngående det økonomiske kriseproblem er ledelsen, med anfører Lien i spissen, kommet til det resultat at «inflasjon er letteste og enkleste vei ut av uføret, og hvad mere er: det er den eneste.» Men heter det videre: «Arbeiderpartiet erklærer å være rak motstander av vår aller viktigste programpost: Inflasjon. Vi har Venstre imot, vi har høire imot» og sluttelig såles fast at man også har bondepartiet imot med den ledelse partiet har idag.

Og nu står vi foran den tragikomiske situasjon for Lien og Quisling ved hjelp av Bygdefolkets krisehjelp og Nasjonal Samling i neste stortingsperiode akter å gjennomføre inflasjon og derved åpne uanede gressgange for den utpinte landbefolkning. Og dette på tross av at alle de andre politiske partier er imot.

Noget så håpløst naivt skal man lete lenge efter hos nogenlunde voksne, ansvarlige politikere. De kriseramkede bønder og arbeidere skal versogd sette sig ned og vente inntil Lien og Quisling får gjennomført inflasjon. Det har vistnok lange utsikter og da inflasjon er den eneste farbare vei ut av uføret, ser det for sieblikket håpløst ut enn nogensinde. Man er blitt en erfaring rikere. Men skuffelsen og harmen over det store bedrag, det uherlige lureri, som her er foregått vil opvære alle rettskafne menneker, der setter det almene folks interesser som nr. 1. Forutsetningen skulde jo være, når man slutter sig sammen, det være sig faglig eller politisk, at det i første rekke ikke skal tjene som beitesmark for politiske eventyrere og spekulanter, men tjene et reellere formål.

Det er selvsagt ikke godt å gjette, hvilke beveggrunner der har været avgjørende for ledere av Krisehjelpen, men det har optrådt i flere møtedokumenter som mål for å lette på de

Varden 18.8.33

bestyrelse og bestyrerinne Feriekolonien.
 I herved gjennom dette blad ette en takk til dem som ordtermed. Jeg synes det er en Ederlighe bevist til både fore og barn.
 Disse barn er som regel mest ut til gaten hvor de mange er i veien for folk, som ikler barn, så jeg tror sikkert og har samtlige foreldre med jeg herved retter min hjertete takk for oppholdet.
 En far.

Listeforbund i Telemark.

En bondeparti mann har referert min uttalelse angående dette samdal noe misvisende. Jeg uter: Når jeg anbefalte listefor-bund mellom de borgerlige par-ti i Telemark i 1930, var det li jeg var redd for at et min-tall av folket ved hjelp av en valgprdnung skulde velge et olusjonært stortingsflertall.

og gjorde vedkommende bon-artimann uttrykkelig op-riksom på at det var ingen ut-til at venstre vilde ha liste-bund med høire og bondeparti år. Jeg begrunnet det ikke, n ethvert menneske på de for-et så høire og bondepartiet går listeforbund med det å-ment at de kunne være ut mål-de samlet for å få Ekekrøt

venstre være med i et slikt «for-bund». Det er nærmest en hån mot venstre å sende innbydel-sen.
 Vi får håpe at Neri Valens grunnlovsforslag til ny valgord-ning blir vedtatt kommende storting-periode så vi slipper dette lappverket som listeforbundet i grunnen er.
 Rjukan 17. aug. 1933.
 J. O. Bryn.

Venstre i Gjerpen.

Venstre i Gjerpen holdt igår møte til valg av utsendinger til nominasjonemøtet. Følgende valgtes: Ord-fører Chr. Knudsen, gårdbruker Per O. As, formann Henrik Hal-vorsen, gårdbruker Halvor Th. Ste, gårdbruker Erik A. Balle-stad, materialforvalter H. Ros-en-vold, gårdbruker Ole A. Ore-dalen og kjøpmann A. Mø-landsmo. Varamenn gårdbruker Peder J. Vale, gårdbruker Isak B. Isaksen, ingeniør H. Ødegården og gårdbruker Peter Marum.

Dødsskjold blandt Telemarkinger i Amerika.

Ifølge «Skandinavens» er mrs. Gunvor Spokely (Spockell), pionersettler i Red River Dalen avgått ved døden av hjerteslag. Hun var født i Telemarken den 15. mai 1847, kom til Amerika i 1861 og bodde i to år i Milwaukee. I 1868 flyttet hun til Houston Co. Minn. og blev gift der i 1870 med Guille Spokely. I 1871 flyttet de til Red River Dalen i Dakota, og bosatte sig i